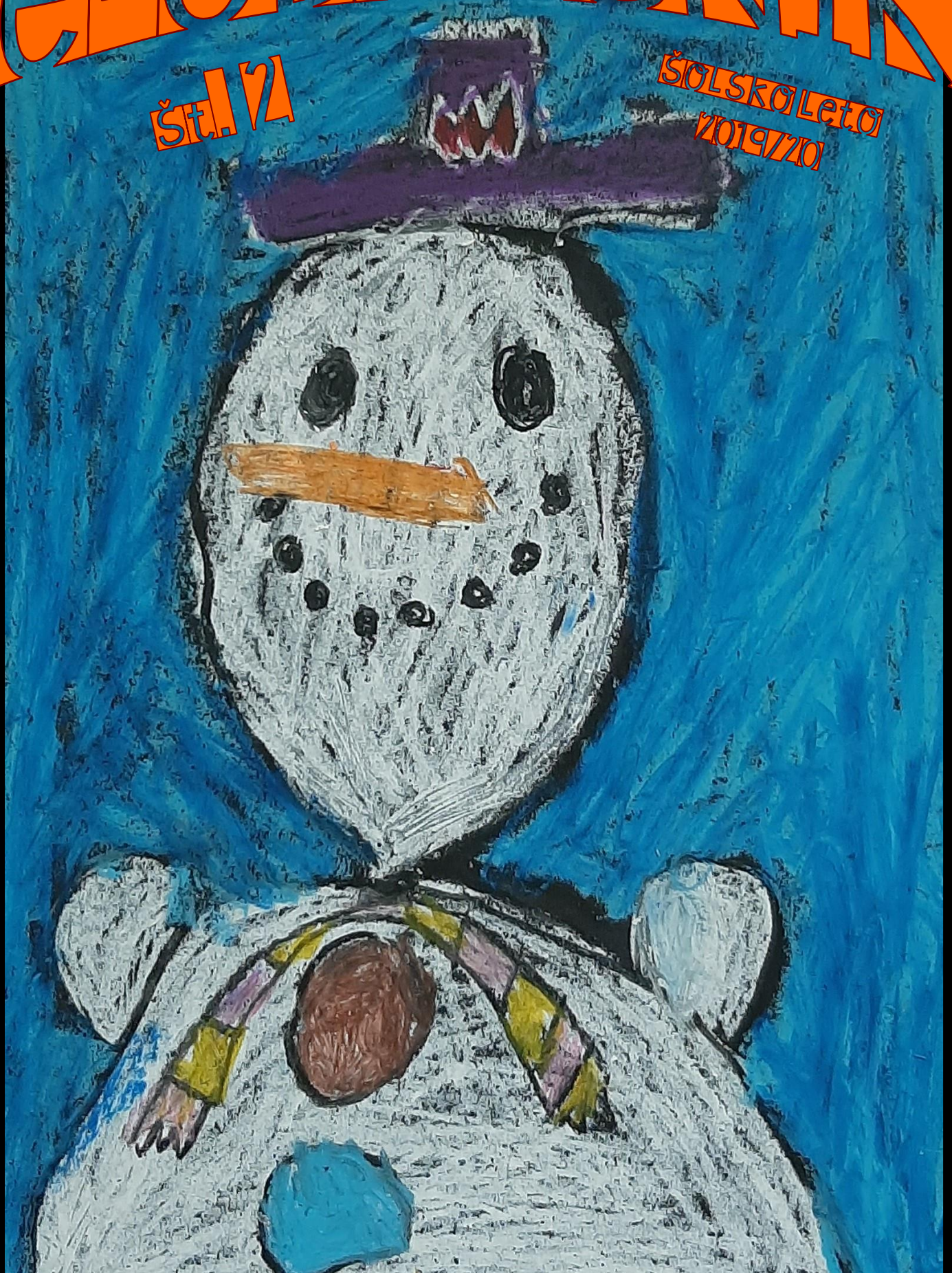

GEOBICASNIK

Št. 17

Šolsko leto
2019/20

Dragi bralke in bralci našega e-Občasnika!

Feri Lainšček je v pesmi Prosti čas med drugim zapisal:

Najboljši od časov so časi svobodni,
najlepši pa čas, ki porabiš ga zase.
Lahko ga po svoje deliš in sestaviš,
lahko le skomigneš pa rečeš »ne-da-se«.
Zato si želimo več prostega časa,
Več časa za sanje, za ždenje, cartanje,
za urice polne prijetne bližine
in tihe trenutke za samost in branje.

*Odložite telefon in si vzemite čas. Zase. Za družino. Prijatelje. Za sprehode v
mrazu. Za kepanje. Naredite snežaka. Ne enega, pet!*

*Pred vami je druga številka e-Občasnika, šolskega spletnega časopisa, v
katerem so zbrani literarni, likovni in drugi prispevki naših učencev, ki
hodijo po različnih poteh domišljije, znanj, spoznanj in vsakodnevnih
doživetij. Vzemite si čas tudi za njih. Poglejte, kaj so ustvarili. Preberite, kaj
so zapisali, kaj doživeli na svojih iskrivih poteh.*

Predvsem pa, imejte se lepo!

Lea Stiplonšek, Sandra Omladič

urednici

Snežak na naslovnici: Mia Podunavac, I. b

MISLI O ZIMI

Eden najbolj pravljinih letnih časov je zima, ko je vse v belo odeto in z neba padajo bele snežinke. Najboljši del zime je, ko se doma v odejo zaviješ, piješ vročo čokolado in pogledaš dober božični film.

NEŽA TRATNIK, 7. B

Čeprav je zima najbolj mrzel letni čas, pa vseeno prinese božič in novo leto, s tem pa radost, veselje in najlepše trenutke, ko postavimo smreko in jo okrasimo, spečemo piškote ter potico. Največja škoda pa je ta, da kljub decembru ni snega. Moja največja želja je, da bi enkrat snežilo za božič.

EMA KOPRIVC, 7. B

Ko zima pride, belo je vse. To praznični čas je in radi imamo se. Vijolic in marjetic ni več, le belo nebo. Ko božič prispe, skrbi odidejo za vse večne čase.

LUKA POLAK ROŽIČ, 7. B

Bele snežinke, beli sneg, črni kamni in korenček, vonj po svežih piškotih iz tople pečice. Pod zeleno okrašeno smreko pa darila čakajo nas. Vasi in mesta so s svetlečimi lučkami okrašena. Zima je polna veselja, sreče in smeha.

JURIJ NAPOTNIK, 7. B

Zimo imam rada, ker je sneg in lahko delam kepe in snežake. Je moj najboljši letni čas.

ZOJA, 3. B

Pozimi mi je najbolj všeč sankanje. Rad imam Božička, Miklavža in dedka Mraza. Ni mi pa všeč, ker se moram veliko obleči.

NAJ, 3. B

Meni je všeč, kadar pada sneg. Rada se kepam, smučam in sankam. S sestro delava snežaka.

NIKA, 3. B

Veselim se snega. Rad delam snežaka, se kepam in valjam po snegu.

GAL, 3. B

Zima je nekaj posebnega. Mislim, da vsi tako mislijo in jo imajo vsi radi. Je bela, bela kot sneg. Narejena je za smučanje, sankanje in druge igre. Zima je zelo lepa.

EVA, 3. B

Zima je mrzla in to mi je všeč. Zabavno je delati igluje, se sankati in smučati. Škoda, da letos ni snega.

URH, 3. B

Zimja je čudovita. Všeč mi je, ker je vse belo, ker se lahko sankam, smučam, kepam in počnem druge zabavne stvari. Ni mi všeč mrz, pa sem vseeno žalostna, če ni snega.
SARA, 3. B

Pozimi je vse belo. Pokrajina je prekrita s snegom. Ljudje odmetavajo sneg z dvorišč, otroci se sankajo. Otroci imajo sneg zelo radi, posebej, če ga zapade veliko.
MAJ, 3. B

Zimja je lepa, ker je čisto bela. Na snegu delam angelčke, snežake in snežne gradove.
ZALA, 3. B

Pozimi je lepo. Vse je belo. Sneg. Snežaki. Lahko se smučamo, sankamo in skačemo.
TONI, 3. B

Pozimi smo lahko tudi notri, v hiši. Zunaj je mrz in sneg. Včasih se zgodi, da pozimi ni snega.
JAKA, 3. B

Snežinke padajo tiho z neba. Lepe snežinke so mi zelo pri srcu. Rad jih opazujem. S svojima sestričnima se rad kepam, smučam in sankam. Na koncu igre in smeha gremo v hišo in spijemo tople čaj.
JURE, 3. B

Zimja je prelepa. Vse je belo. Zelo se veselim, da bom šla spet k svojim prijateljicam. Skupaj bomo postavile trimetrskega snežaka.
LARA, 3. B

Zimja je prelep letni čas. Pozimi so prazniki čarobni. To zimo res pogrešam sneg.
KIRI, 3. B

Ko grem pozimi ven, si oblečem jopico, bundo, kapo, rokavice, kombinezon, šal in čisto na koncu si obujem tople škornje. Potem se gremo smučat in drsat in takrat se zelo zabavam. Tudi vi bi se morali.
ZARJA, 3. B

Sofija Maurer, 4. a

BOŽIČEK IN ŽIVALI

Lisica je v gozdu prava kraljica,
najbolj pa diši ji pica.
Pritetela je ptica,
ukradena ji je bila potica.

Kos v gozdu je bos,
njegov prijatelj ima velik nos.
Za njim pa teka majhna gos,
ki ni mu kos.

V gozd prišel je še Božiček,
za njim pa tudi čriček.
Imel rdeč je liček
in pesmice je konec, krščenmatiček.

Ajaž Hribar, 4. a

BELO-MODRI COPATI

Snežinke so bele, smrečice barvne.
Matej od veselja kar poskoči.

Vidi darila za sebe in brate,
modre in bele dobil je copate.

Snežinke so bele, bele, prebele,
lučke so barvne, preveč barvne.

Matej v belo-modrih copatih sedi na klopi
in razmišlja, kdo je ta mož z belo brado.
»Božiček,« si misli in odide spat.

Maks Peršič, 7. b

Nika Jelen, 2.a

BELA ZIMA

Prišel je božični čas,
ki prinesel je zimo v vas.
Vsi ob ognju smo
in veselo rajamo.

Sanke prinesimo
In na hrib gor pojdemo.
Snežaka naredimo,
da zimo zaživimo.
Nato hitro domov pohitimo
in kakav si naredimo.

Tia Jezernik, Ermana Ramič, 6. b

ZIMA

Zapadel je sneg,
vsi smo na smučeh.
Kmalu bo prišel Božiček,
obdaril bo vse.

Darila bomo dobili
in se razveselili.
Že novo leto je tu,
vriskamo vsi.

Lepe lučke ugasnejo
in dnevi se daljšajo.
Sneg se je stopil
in zimo odpodil.

Nik Maver, 6. b

ZGODBICE O ČUDEŽNIH SNEŽINKAH

1

Poletje je hitro minilo, prišla je jesen, ki se je dolgo vlekla. Za njo je prišel zimski čas in zapadle so prve snežinke. Z bratcem Najem sva jih opazovala skozi okno in zunaj je bilo res prelepo. Naenkrat sem zagledala nekaj res čudnega. Bila je zlata čudežna snežinka. Nato je zapadlo še več zlatih snežink. Vse bele snežinke so se stopile, kjer pa so padale zlate, je vse postalo zlato. Drevesa so se pozlatila, še vrane so postale zlate.

Nekaj dni kasneje je prišel božič in ko je minil, zlate čudežne snežinke ni bilo več. Še danes ne vem, kaj je bilo to.

Neja Rabuza, 6. b

2

Nekega dne se je deklica Mia začasno odselila k dedku Mihi in babici Marti, saj sta starša imela veliko dela. Naslednji dan je Mia morala v šolo, ampak ni hotela, ker tam ni imela nobenih prijateljev.

Babico je poskušala prepričati, da ne bi šla v šolo, babica Marta pa je vprašala: »Mia, zakaj nočeš v šolo?«. Mia pa ji je odgovorila: »Zato, ker nimam prijateljev in mislim, da se ne bo nihče družil z mano.« Odšla je v šolo in kar je rekla babici, je držalo kot pribito.

Bili so trije dnevi do božiča. Mia je vsak dan po šoli bila v svoji sobi in skozi okno gledala druge otroke, kako se igrajo.

Po božični večerji je Mia odšla spat. Preden je zaspala, je opazila, da sneži. Videla je eno najlepših, najsvetlejših in najmanjših snežink. Zaželela si je prijatelja, da bi starša manj delala in majhnega kužka.

Naslednje jutro je odšla v kuhinjo in opazila starša. Bila je zelo vesela. Prišla je v dnevno sobo in pod smreko zagledala veliko daril ter majhnega kužka, ki je bil bel kot sneg.

Po počitnicah je šla v šolo. Začudeno je pogledala in vprašala sošolce: »Zakaj ste vsi tu?« Njena sošolka pa je odgovorila: »Kaj zakaj? Tvoji prijatelji smo.«

Prišla je domov in se spomnila na snežinko. Nasmehnila se je, stekla po kužka in poiskala starša. Mama Nastja jo je vprašala: »Kaj je, Mia?« Odgovorila ji je: »Snežinkica! Ime ji bo Snežinkica!«

Čez zimo se je Mia igrala s prijatelji in Snežinkico. To je bil zanjo najlepší čas.

Ula Pejovnik, 6. b

3

Nekoč je živela krajjica z imenom Čudežna snežinka. Imela je takšno moč, da je lahko vse zamrznila. Vse je imela zelo rada, nekega dne pa so jo ljudje razjezili, zato je na Zemljo poslala veliko snega. Snežilo je dva, tri, sedem dni in ni prenehalo. Bilo je že toliko snega, da niso mogli videti niti skozi okno.

V neki hiši sta živela Žan in Eva. Spraševala sta se, če se bi šla igrat ven. Ko je prenehalo snežiti, sta takoj stekla po svoje prijatelje, da bi se skupaj igrali. Ko je Čudežna snežinka videla, da so ljudje srečni na snegu, jih je nazaj vzljubila.

V gozdu pa je bilo veliko živali brez hrane. Ker je Eva imela zelo rada živali, je mamico prosila, če ji lahko da nekaj hrane. Mamica ji je dala in Eva je odšla v bližnji gozd. Videla je veliko živali, ki so bile lačne, zato jim je dala hrano. Ko je videla krajjica, kako lepo Eva skrbi za živali, ji je izpolnila največjo željo. Ta je bila, da bi imela svojega belega konja. Ko se je vračala domov, je pred hišo zagledala belega konja in začela teči. Zelo ga je zeblo, zato mu je dala odejo in ga odpeljala v hlev, da bi se ogrel.

Ponoči se je sneg stopil. Eva je zjutraj pogledala skozi okno in videla, da ni več snega. Poskočila je od sreče, ker je vedela, da bo lahko jahala konja. Hitro se je oblekla in vzela svojega konja, ki ga je poimenovala Hitri, ter odšla z njim novim dogodivščinam naproti.

Nik Mauer, 6. b

4

Nekega sneženega dne se je šel ven igrat deček po imenu Jurji. Ko je napravil sneženega moža, je začelo močno pihati in snežiti. Prva snežinka, ki je padla z neba na Jurjja, je bila čudežna snežinka. Posebna je bila, ker je vsakič, ko je deček kihnil, zamrznil za eno minuto. To je zelo težko skrival pred mamo in očetom. Naslednji dan je kihnil v šoli, a ta dan je bil dežurni učenec. Na srečo so bili vsi v razredih. Ko je prišel iz šole, je posijalo sonce in snežinka na njegovi roki je skopnela. Ko je Jurji to opazil, je bil vesel, saj je bil rešen uroka.

Aljaž Rožič, 6. b

5

Nekega zimskega dne je Zarja brala debelo knjigo pravljic. Kmalu je zaspala. Naslednje jutro se je zbudila in pogledala skozi okno. Zagledala je sneg in se zelo razveselila. Hitro se je oblekla in pojedla zajtrk, nato pa odhitela v šolo.

Ko je zaklenila vrata, je zaslišala nežen glas, ki je prihajal odzadaj. Obrnila se je in zagledala veliko snežinko. Ta ji je rekla: »Tudi jaz bi šla v šolo. Ali lahko grem zraven?« Zarja se je začudila. Nato so prišle snežinkine sestrice in dejale, da bi tudi one rade šle v šolo. Zarja je bila že pozna, zato jim je rekla: »Ko pridem domov, se bomo vse zmenile.«

Po pouku so snežinke čakale Zarjo, da se vrne iz šole. Ko je prišla domov, je snežinke vzela s sabo v sobo. Ena izmed snežink se je predstavila: »Zdravo. Jaz sem Ledenka. To pa so Zimka, Belinka, Snežka in najmlajša Kepica. Zelo si želimo v šolo. Bi nas lahko jutri vzela s sabo?« Zarja je premišljevala, nato pa rekla, da se morajo najprej naučiti lepega vedenja. Snežinke so začele vaditi.

Naslednje jutro je Zarja snežinke vzela s sabo v šolo. Po pouku so ji one pomagale pri nalogi, da so se lahko nato skupaj igrale. Vso zimo so preživele skupaj.

Prišla je pomlad. Prve rožice so že gledale iz snega, ki se je začel topiti. Prišel je torej čas, ko so snežinkice morale oditi. Vse skupaj so se poslovile od Zarje, Kepica pa ji je rekla: »Se vidiva naslednje leto.« Nato se je Zarja zbudila in ugotovila, da so bile le sanje. Pogledala je skozi okno in vsa vesela odhitela v šolo, saj je zunaj padal sneg.

Maša Mandelc, 6. b

6

Za devetimi gorami in devetimi vodami sta živela dva čarovnika. Prvi čarovnik, ki mu je bilo ime Darko, je imel moči, da je pričaral sneg. Drugi čarovnik, Žarko po imenu, pa je imel moči, da je pričaral poletje. To, kar je presenetilo vse ljudi v njunem kraju, je bilo, da so izvedeli, da sta brata.

Nekega dne sta se močno sprla, ker so otroci raje imeli Darka kot pa Žarka. Tisti dan je bila nekaj časa zima, nekaj časa pa je bilo poletje. Od tistega dne naprej Žarko živi v vasi, ki je daleč daleč stran od Darka. Toda na zimski dan tik pred božičem je prišel Žarko in pozelenil vso vas. Ko je videl Darko, kaj počne, je stekel proti njemu in ga poskušal zaustaviti. Toda Žarku je uspelo pozeleniti celo vas, nato pa je zbežal. Darko je videl otroke, kako so obupani, ker ne bo belega božiča. Darko sicer ni imel moči, da bi pričaral ves sneg naenkrat, vendar mu je nekaj vlilo dodatne moči in pričaral je cel kup snega. Vsi otroci so mu skočili v objem in se mu zahvalili.

Od takrat naprej je bil vsak božič lep in poln snežink.

Luka Zapušek, 6. b

7

Nekoč so bili trije otroci. Eva, Miha ter Bine. Vsi trije so oboževali sneg in najbolj so bili veseli, kadar je snežilo. Toda letos so bili zelo žalostni, saj je že december, snega pa nikjer.

Prišel je božični večer. Vsa družina je bila združena okoli mize, nakar je Eva vprašala mamo: »Zakaj še zunaj ni nič snega?« Mama je samo

skomignila z rameni in dodala: »Ne vem.«

Naslednje jutro je Eva vstala in bila žalostna. Cel dan se ji je zdel čisto brez veze. Obstajale pa so tri snežinke, ki bi lahko njeno slabo voljo spremenile. Snežinka Larisa, snežinka Tisa in snežinka Lara. Kadar si bil žalosten, so snežinke priletele k tebi in ti izpolnile tri zlate želje. Otroke so opazovale po celem svetu in opazile so, da je Eva zelo slabe volje.

Zvečer je Eva legla v posteljo in gledala skozi okno, nakar je opazila tri majhne svetleče pike, ki so počasi prihajale proti njenemu oknu. Eva se je malce prestrašila, a se je spomnila, da ji je mama pripovedovala o nekakšnih čudežnih snežinkah. In res. Eva je vstala iz postelje ter odprla okno, da so lahko snežinke prišle v njeno sobo. Snežinke so ji vse pojasnile, zato je postala precej mirnejša. Povedale so ji, da so opazile, kako je zadnje čase slabe volje, in da so ji zato prišle izpolnit tri želje.

Eva je takoj pomislila na željo, da bi končno zapadel sneg. Malo je še premišljevala, nato pa začela: »Želim si, da bi končno zapadel sneg.« Snežinke so se spogledale, si pokimale in rekle: »Kaj pa ostali dve želji?« Eva jim je odvrnila, da je to njena edina želja. Toda snežinke so ji povedale, da mora ona povedati, kaj naj storijo z željami, saj ji seveda pripadajo. Nekaj časa je bila tiho, nato pa rekla, da bo svoje želje podarila svoji družini. Snežinke so seveda njeno odločitev morale sprejeti. Njeni družini so izpolnile dve želji, ki ju jim je zaupala Eva.

Seveda mora to ostati skrivnost, saj ne sme nihče izvedeti, kaj je bila želja njene družine. Eva se je zjutraj zbudila, kot da bi pozabila, kaj si je zaželela, ko so na obisk prišle snežinke. Pogledala je skozi okno in od veselja tako naglas zavpila, da so se vsi prebudili. Hitro je stekla po stopnicah, se obula in kar čez pižamo oblekla bundo, kapo, šal ter rokavice. Ulegla se je v sneg in opazila tri snežinke, ki so se ji prijazno nasmehnile. Eva pa se jim je nasmehnila nazaj in jim čisto po tistem rekla: »Hvala.«

Vita Sovič, 6. b

Mala deklica po imenu Laura si je želela veliko snega, da bi se s sestrico Lucijo lahko igrali. Ko se je njena družina spravljala spat, je mamica opazila, da zunaj sneži. Laura zaradi tega ni mogla zatisniti oči. Tavalaj je naokoli po stanovanju in ko se je vendarle utrudila, se je ulegla v dnevni sobi na kavč ter zaspala. Oče je ponoči šel pit in ko je opazil Lauro na kavču, jo je odnesel v sobo ter jo položil na posteljo.

Zjutraj so se zbudili mama Barbara, oče Aleš in sestrica Lucija. Aleš je povedal Barbari, da je ponoči našel Lauro v dnevni sobi.

Ko je odbila ura deset, je Barbara odšla pogledat Lauro, ki je še vedno spala. Čez eno uro je ponovna šla pogledat in tokrat se je Laura že prebujala. Ko se je zbudila in

oblekla, je pogledala skozi okno in zunaj je bilo okoli dvajset centimetrov snega. Barbara je Lauri povedala neko zgodbo o čudežnih snežinkah.

Nato se je Laura toplo oblekla in odšla ven, pred tem pa jo je mama spomnila, da bo naslednji dan prišla na obisk njena sestrična Tamara iz Kopra.

Naslednji dan je res prišla na obisk Tamara. Laura ji je povedala pravljico o čudežnih snežinkah. Kmalu se je Tamara spomnila, da je nekaj dni nazaj sanjala o čudežnih snežinkah, ki so jo prosile, če lahko spoznajo njeno družino.

Pija Rutnik, 6. b

8

V majhnem kraju je živel fantič Matic. Bil je dober učenec in se je rad učil. S svojimi desetimi leti je bil že zelo odrasel. Njegova mamica je bila namreč že zelo dolgo bolna. Njegov oče pa je bil vse dni v službi, saj je edini služil denar za družino. Matic je imel tudi mlajšega bratca, ki pa je bil še premajhen za igro. Večkrat je moral paziti nanj. Matic si je zelo želel imeti prijatelje, a nihče ga ni maral, saj ni imel veliko igrač in stvari, ker je doma vedno primanjkovalo denarja. Njegov najljubši čas je bila zima, saj se je rad igral na snegu. Zelo si je želel smuči, ki so jih imeli vsi njegovi sošolci. Nekega dne, ko je zapadel sneg, je odšel ven in se veselo igral. Ko se je utrudil, je sedel na kup snega in opazoval snežinke, ki so letele z neba. Mislil si je, kako lepo bi bilo, če bi imel smuči. Na glas si je zaželel: »Še lepše bi bilo, če bi mami ozdravela in bi imeli denar, da atiju ne bi bilo treba toliko delati.« Nenadoma je zagledal veliko, nenavadno snežinko. Bila je drugačna in res nenavadna. Matic si je mislil: »Kaj je zdaj to?« Snežinka pa mu je nenadoma rekla: »Uresničila ti bom te tri želje, ker si dober po srcu.« Nato je izginila. Matic ni mogel verjeti, kaj se je zgodilo. Takoj je šel povedat staršem, a mu nihče ni verjel. Počasi je že mislil, da se mu je vse to samo zazdelo. Zvečer je šel zelo žalosten spat, zjutraj pa ga je zbudila mamica, ki se je po dolgem času smejala. Pokazala mu je čisto nove smuči, ki mu jih je kupil oče. Srečen je objel oba starša in oče mu je povedal, da je na loteriji zadel veliko denarja. Matic je bil presrečen. Ugotovil je, da mu je čudežna snežinka uresničila vse želje. Odhitel je ven na sneg in pogledal v nebo. Glasno je dejal: »Hvala ti, snežinka.« Matic je ugotovil, kako se življenje lahko hitro obrne. V šoli je postal priljubljen. Vsi so se hoteli družiti z njim. A kmalu je spoznal, da ga sošolci izkoriščajo. Odločil se je, da se bo družil le s tistimi, ki ga imajo radi takšnega, kot je. Doma so se dogovorili, da polovico denarja namenijo tistim, ki ga potrebujejo. Vsi vendar ne srečajo čudežne snežinke.

Lev An Juras, 6. b

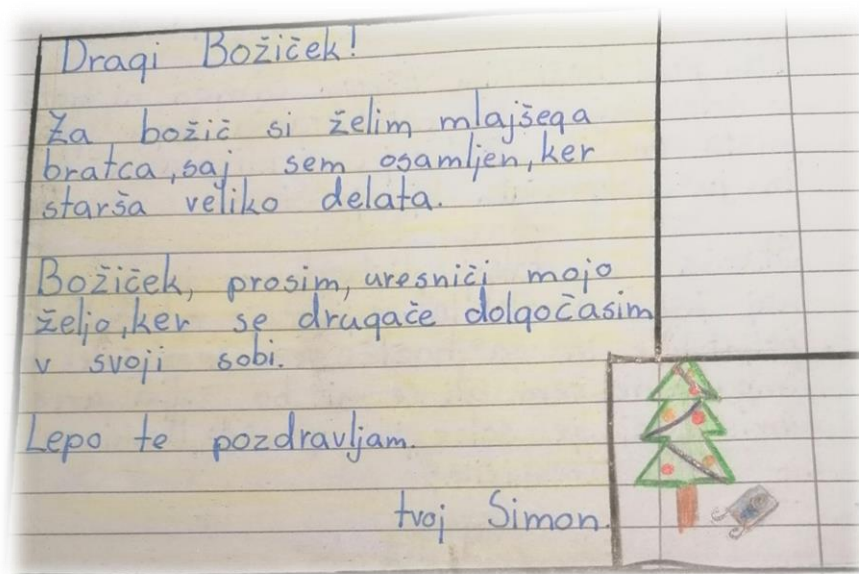
Gašper Krajnc, 2. a

NA BOŽIČNI VEČER

Simonova starša sta zelo zaposlena, saj imata zelo veliko podjetje. Simon je osamljen otrok, ker nima prijateljev.

Teden pred božičem ...

Simon je Božičku napisal pismo. V njem je omenil, da si zelo zelo želi mlajšega bratca. Pismo je izgledalo tako:

Pismo je dal v nogavico na kaminu. Bil je zelo utrujen, zato je šel v posteljo. Zjutraj se je zbudil ves vzhičen. Komaj je čakal, da vidi, ali je Božiček videl pismo. Ko je prišel do kamina in je opazil, da pisma ni več, je poskakoval od sreče. Upal je samo, da se njegova želja uresniči.

Nekaj dni pred božičem, je Simon sedel v svoji sobi in razmišljal, ali se bo njegova želja uresničila. »Oh, Božiček, prosim, uresniči mi željo,« je jokavo rekel Simon, ko je gledal ostale otroke, kako se igrajo na snegu.

Dan pred božičnim večerom Simon ni hotel v šolo, saj je bil potr. Starša tega sploh nista opazila, dokler ju ni poklicala učiteljica in ju povprašala, kje je Simon.

Starša sta takoj prišla domov in ga vprašala, kaj je narobe. Jokavo jima je rekel: »Nimam prijateljev in za božič sem si zaželel bratca, ampak ne vem, ali se mi bo želja uresničila.« Obrisal si je solze in vprašal: »Mami, se mi bo želja uresničila?«

Mama ga je objela in dejala: »Oh, dragec, veš, Božiček lahko stori marsikaj, ampak da ti priskrbi bratca ... Ne vem, če lahko stori to. Z očetom bova poskusila preživeti čim več časa s teboj. V redu?« Pokimal je in objel še očeta.

Na božični večer po večerji so odpirali darila in mama je imela za Simona veliko presenečenje. Ko so vsi odprli darila, je dejala: »Simon, zate imam veliko presenečenje.« Simon jo je vprašal: »Kaj pa?« Mama pa je vzkliknila: »Noseča sem!« Nenadoma je Simon postal zelo srečen in začel skakati skoraj do stropa.

Po počitnicah je prišel v šolo ves žalosten, saj ni imel prijatelja, ki bi ga pričakal. Vstopil je v razred in vsi so stekli k vratom, saj so hoteli biti njegovi prijatelji. Bil je presrečen.

Po šoli, ko je prišel domov, je mami in očetu povedal vse, kar se je zgodilo. Bil je vesel, saj bo dobil bratca, imel pa je tudi veliko prijateljev.

Ula Pejovnik, Pija Rutnik, Jure Glojek, Lev An Juras, 6. b

BOŽIČNI MOŽ

*Ta naša lisica Mica
prava je tatica.
Po gozdu je šla
in srečala božičnega moža.*

*Božični mož
je na hrbtu nosil velik koš.
Obdariti je prišel našo mamo,
ki je bila oblečena že v pižamo.*

*Božičku je bila hvaležna,
ker dobila je darila nežna.
Svojemu Jakobu jih je dala,
ko ga je v sobi pričakala.*

Jakob Remenih, 4. a

ROŽLJANJE OKOLI HIŠE

Zvečer, ko sva z bratcem gledala risanko pred spanjem, sva pod oknom slišala čuden ropot. Mamica naju je pogledala, midva pa sva v hipu vstala in stekla k njej. Objela naju je in odšli smo v posteljo. Tudi pod oknom najine sobe se je slišal ropot verig. Ati je ves zadihan pritekkel v najino sobo. Povedal nama je, da je pregnal dva parkeljca. Vsi smo se objeli, starša pa sta prespala pri naju.

Mija Berzelak, 4. a

DOGODIVŠČINE NA MIKLAVŽEV VEČER

Četrtek se mi je zdel zelo naporen dan. Že, ko sem se zbudila, sem bila zelo čudna. Verjetno zaradi prihoda svetega Miklavža in parkeljcev.

Seveda sem komaj čakala Miklavža, darila, parkeljcev pa ne. Že ko sem prišla iz cerkve, sem bila vsa prestrašena. Po stanovanju sem hodila sem ter tja, poslušala, kje bo kaj zarožljalo in zaropotalo.

Kar naenkrat me je zgrabila panika. Imela sem solzne očke, tresla sem se, vzela svojo dekico in se skrila za kavč. Potem sem nekaj časa čepela v kotu, nato pa sem prosila mamico, če gre z mano spat. V postelji sva se stiskali kot dve mladi mucici, vse dokler nisem zaspala.

Ko sem zaspala, je mami odšla v svojo sobo. Zbudila sem se točno ob 1.00. Potem sem zaspala do jutra. Ko je zjutraj prišel ati iz službe, je rekel, da na mizi ni nič daril. Bila sem še vedno prestrašena. Ko sem šla v kuhinjo, se mi je skoraj zmešalo. Na mizi je bil poln kup daril. Bila sem jih zelo vesela. Upam, da bom drugo leto bolj pogumna.

Ajda Kumar, 4. a

Lars Cotič, 2.a

ZIMA

»Zima, zima bela,«
Maja je zapela.
Ko jo je kepa zadela,
se je zaletela.
Mimo pride dedek Mraz
in jo vpraša: »Kdo sem jaz?«
Odgovori mu: »Pa ti si dedek
Mraz.«

Maj Škorjak, 7. b

PESEM O BOŽIČKU

Božiček že hiti,
darila nosi mi.
Vsako leto si nekaj zaželim
in vedno to dobim.

Če pisma ne napišem mu,
mi prinese bonbone,
včasih tudi copate ali pa kravate.

Letos si bom zaželel prost dan v šoli.
Mami vedno reče mi:
»Če hočeš, da dobiš boš kaj,
pred spanjem vedno moli.«

če je ne poslušam,
se vedno hudo mi godi,
in sicer da dedi mi teži.

Domen Prauhart, 6. b

ZIMA

Prišla je zima, z njo pa sneg,
božično veselje naj veter ponese v svet.

Lučke na smreki naj se prižgo,
sladke dobrote pa skrbi odženejo.

Ko polnoč odbije, kozarci so prazni;
novo leto je prišlo,
z njim pa snežinke,
ki tiho padajo.

Eva Herlah, 7. b

ZIMA

Zima nas je zapustila,
se v sonce spremenila.
Kapo, šal in rokavice
smo shranili na police.
Rolke in kolo nam bo
v veselem decembru prav prišlo.
Božiček in dedek Mraz,
prosita sneg za nas!

Gašper Rosenstein, 7. b

Amadeja Kocuvan, 4. a

PESEM O ŽIVALIH

*Ptica je med živalmi kraljica,
lisica Mica pa velika tatica.*

*Čriček je prebrisan možiček,
ker na nogah ima pisan prtiček.*

*Starost je most za modrost,
kos pa je vsemu kos.*

Mija Berzelak, 4. a

RIMA JE PRIMA

*Prišla je lisica
do mojega strica.
Moji mami ime
je pa Mica.*

*Ptička spominja
me na Božička.
Moja mama je
suha kot salama.
Krama je velika
kot lama.*

*Nos pa je
čisto bos.*

Marcel Kenda, 4. a

Amaya Pusovnik, 1. b

MEDVED

Medved prišel je do hruške,
na tleh ni opazil puške.

Medved pleza že na hruško,
lovec pa meri nanj s puško.

Medved se zatrese,
pade s hruške kakor ubit
in lovec ga ustrelil v rit.

Luka Zupan, 4. b

POTICA

Slastna potica
je dobra potica
Nanjo nas veže mladost
in norost.

Slastna potica
je naša sladica
Pojem še ta kos
in odidem z njo bos.

Liam Emeršič, 4. a

LISICA V GOZDU

Prišla je lisica,
bila je tatica
Šla je v gozd,
ukradla je grozd.

To je videla ptica,
ki je bila sinica.
Začivkala je naglas,
da je prebudila celo vas.

Kmetje so rekli,
lisico bomo spekli.
Imeli so gostijo
in potem so šli ADIJO.

Luka Suljič, 4. b

Lana Strnišnik, 4. a

ZIMSKI ČAS

Prišel je zdaj čas,
ko v deželo pride mraz.
Ko nasmeški se nam
na obrazu naselijo,
ko prve snežinke padati začno.
Prve ljubezni še december poživi,
tako da res so sladke
kakor babičini medenjaki,
ki nas na mizi čakajo.
Res pride čarobni čas,
ki ga z družino preživimo
in s prijatelji popestrimo.

V vse čarobne dni
ljubezen vložimo
in toku se prepustimo.
Kaj prineslo nam bo naslednje leto,
nihče ne ve.
Najbolje, da z njim ravnamo
kot s čokolado:
odvijemo, ugriznemo in uživamo.
SREČNO!

Kaja Rusmir, 7. b

MUCA MICA

Naša muca Mica
prava je kraljica.
Najraje cele dni
ob peči sladko spi.

Miške bi lovila,
a se ne bi
pretegnila.
Zato pa raje spi
in v sanjah jih lovi.

Ko se prebudi,
zagleda miške tri.
Zakaj bi jih lovila,
je že v sanjah vse
dobila.

Emma Ževart, 4. b

PESEM O ZAJČKU

Zajček dolgoušček
moder ima kožušček.

Ščetko nosi večjo od sebe
in si z njo umije zobe.

Nino Berložnik, 4. b

ČUDNO VREME

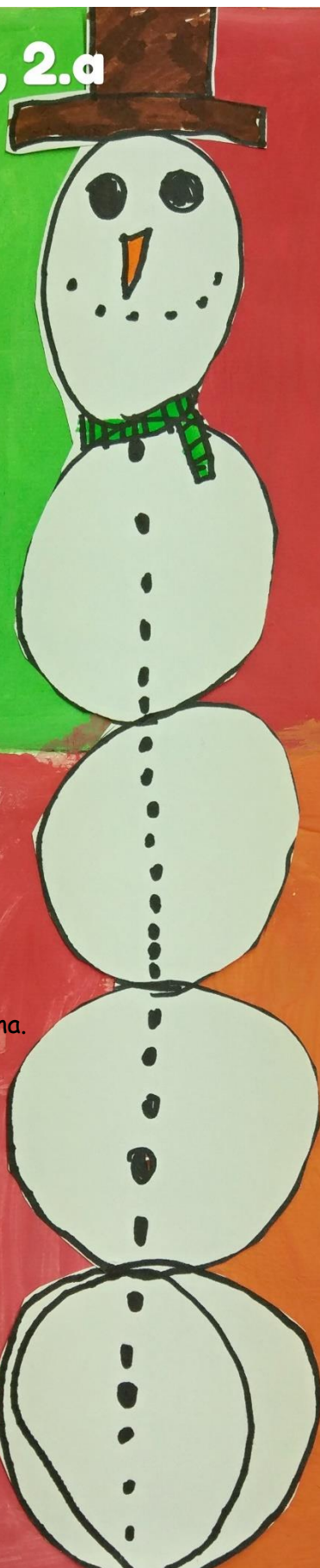
Štirje škrati so
hodili v neznano.
V neznano?
Ja, zaradi torpeda.

Torpedo glasno
ropoče,
ker se joče.
Joče?
Ja, zaradi toče.

Toča glasno se
smeji
in šteje 1, 2, 3.

Tjaša Vrčkovnik, 4. b

Aljaž Pačnik, 2.a

ZIMA

Zima, zima, kako si mi ti fina.
Meni si snega nasula
in z njim me razveselila,
saj snežaka bova naredila.

Zima, bila si mila in
snežaka mi stopila.

Ambrož Ledinek, 7. b

**SVETI MIKLAVŽ BO
PRIŠEL**

Prišel bo, prišel Miklavž,
pridnim otrokom prinesel bo
darila.

Porednež, a samo porednež
šibe bo dobil.

Skupaj pokličimo Miklavža in
njegova darila.

»Miklavž, Miklavž, pridi zdaj
in prinesi kaj.«

Pridi Miklavž, pričakujemo
te mi vsi,
saj otroci tvoji smo mi vsi.

Pridi Miklavž k vsem in
prinesi jim darila.

Prosim, Miklavž, da bomo
srečni vsi.

Sofija Maurer, 4. a

SKRIVNOSTI ŽIVLJENJA

Osmošolci so ob prebiranju slovenske poezije razmišljali o skrivnostih življenja. V nadaljevanju so predstavljeni utrinki njihovih razmišljanj.

Skrivnosti življenja so skrite med nami, veliko pa se jih skriva v pozabi. Nam so tuje, nepoznane, a včasih se nam kakšna nepričakovano odkrije.

Vsak ima skrivnosti, tako jih ima tudi življenje, kajti mi smo življenje, in skrivnosti, ki jih nosi s seboj, so tudi naše.

A niti dve življenji si nista enaki. Vsak ima svoj pogled na svet in življenje, ki ga živi.

Vsako življenje je na neki določeni točki težko. Ena izmed teh točk so definitivno mladostništvo, puberteta in odraščanje. Povsod so pritiski; kako izgledaš, kakšne ocene imaš, konstantna pričakovanja, ki jih moramo uresničiti. Z nami ravnajo kot z otroki, hočejo pa, da se obnašamo kot odrasli in nam polagajo na dušo: »Vi boste spremenili svet.«

Kradejo nam otroštva s tistim, kar so zagrešile predhodne generacije.

Kljub vsemu je življenje lepo, kar večkrat in precej z lahkoto pozabljamo.

Življenje nam ponuja neskončne možnosti, ki se jih včasih bojimo vzeti/sprejeti. Strah je tisto, kar nas oblikuje in tudi spreminja.

Éma Holešek, 8. b

Mladostniki imamo pred seboj še veliko življenja. Ne vemo, kaj se lahko zgodi ali če kaj delamo narobe. Zato nam pri odraščanju pomagajo starši, stari starši, starejši znanci in seveda prijatelji.

Življenje ni samo lepo in milo. Včasih moraš stisniti zobe in iti naprej, pa naj bo še kako hudo.

Luka Poprask, 8. a

Včasih se mladi najdemo v žalosti in trpimo, ker ne vemo, kaj naj storimo in kako naj se odzovemo, če se prepiramo.

Življenje je lepo, če veš, kaj hočeš in veš, kako ga živeti.

Tamara Šmerc, 8. a

Življenje je kot darilo, ki ga prejmeš le enkrat. Nudi ti veselje in ljubezen. A če nekaj dobiš v dar, moraš tudi sam kaj narediti. Zato je pomoč drugim v stiski zelo pomembna.

Tia Rexhepi, 8. b

Življenje mi nudi pot do znanja, do svobode, do biti srečna s tistimi, ki jih imam najraje.

Ajshe Vezej, 8. b

Evelyn Kaker, 2.a

Življenje je tudi eno veliko prijateljstvo, zato ga je treba negovati, skrbeti zanj, sicer tudi prijateljstva ni.

Noel Rogelšek Kovač, 8. a

Nikoli ne vemo, kaj se nam bo zgodilo. Tako da nič ni pričakovano in vse je naključje.

Kot najstnik res greš skozi obdobje, ko ne gre vse po tvojih načrtih. Kljub temu pa so ta leta nekaj čudovitega. Raziskuješ svet in sebe ter druge ljudi.

Življenje res nudi ogromno lepega, ampak tudi žalostnega. Mislim, da moraš vse sprejeti in se sprijazniti, če ti kaj ne uspe.

Ni vedno tako, kot si želel, ampak tisto, kar ti ni uspelo, te je pripeljalo do tistega, kar ti je bilo namenjeno.

Življenje je res nekaj lepega in ga ne bi smel nihče predčasno končati zaradi nekoga ali česa, kar ga je prizadelo. Ker nekega dne bo vsak našel nekoga, ki ga bo spoštoval in imel rad.

Mitja Vončina, 8. a

Jaz imam svoje osebne vrednote, ki jim skušam slediti. V ljudeh iščem najboljše; dokler nekoga osebno ne spoznam, si ne ustvarim mnenja o njem.

Vedno ko imajo moji prijatelji slab dan ali pa so žalostni, naredim vse, da so dobre volje, ker imam rada, da so ljudje okoli mene srečni, nasmejani; skratka rada imam veselo družbo.

Nina Kumar, 8. b

Življenje mladostnika je posebno, saj smo mladostniki v svojem svetu. Nekateri razmišljajo o videoigrah, drugi o ljubezni, le malo pa je takih, ki razmišljamo o svoji prihodnosti.

Ko si najstnik, si želiš, da bi se vse zgodilo tako, kot si sam zamisliš. Čeprav ne veš, da je za to potrebno veliko truda. Jaz sem si v življenju zastavil cilje, ki jim hočem slediti.

Blaž Lesnjak, 8. a

Življenje je potrebno ljubiti in ga spoštovati.

Življenje je najbolj polno v očeh mladostnikov.

Tudi sama imam nekaj vrednot, ki jim skušam slediti že vse življenje: biti prijazna, delati dobro in pomagati drugim.

Živeti nikoli ni lahko, saj če bi bilo, življenje ne bi bilo tako raznoliko in pestro.

Nika Obal, 8. b

Skrivnosti življenja so čustva, saj jih ne moremo nadzirati.

Spoznal sem tudi, da so večja skrivnost neverjetne zmožnosti, ki nam jih življenje ponuja. Če jih pravi čas opaziš, jih lahko dobro izkoristiš.

Matija Herlah, 8. b

O življenju ...

Življenje hitro živi,
vsak dan polzi.
Malo ga je res,
a kar hitro prižge se kres.

Hitro koga izgubiš,
a počasi preboliš.
Lepše je, da živiš,
kot pa spiš.

Naja Šmajš, 8. a

O, kako hitro mimo greš,
sploh ne opaziš, sploh ne veš.
Malo tu in malo tam
uživaj vsak dan.

O, ne joči in se ne pritožuj:
to je pretežko, ne morem, ne bom.
Pomisli na tiste,
ki ves čas gledajo temo
ali pa tiste, ki gluhi so.

Le poglej v sonce
in imej v mislih to:
»Nikomur ni vedno lahko,
morda tudi tebi včasih ne bo.«

A po vsakem dežju
je nov sončni dan,
zato le brž
ODŽENI SLABE MISLI STRAN.

Nina Kumar, 8. b

O slovesu ...

Slovo je zares žalostni del življenja. Prav nihče ga ne mara. Pride čas, ko se od nekoga poslovimo za vedno ali samo začasno. Ob tem pogosto pretočimo veliko solza in doživimo veliko bridkosti. Je pa slovo kljub vsemu del življenja, ki ga moramo vsi preživeti in doživeti.

Obstajajo različni načini slovesa. Žalostni, veseli, ki so sicer bolj redki, in seveda še vsi ostali. Lahko se poslovimo od dolgoletnega prijatelja, družine in tistih, ki jih imamo radi.

Vsak je že doživel slovo, zato je prav, da se ga zavedamo.

Nika Obal, 8. b

Včasih težko je

dati roko v slovo.

A še težje je

izgubiti osebo ljubljeno.

Oče vsake dan govori,

v srcu imej ga vedno ti.

Saj ko očeka enkrat gre,

solze zapolnijo tvoje žalostne oči.

Vse enkrat mine

in gre med spomine,

Saj tega več nazaj ne bo,

zato moraš pomahati v slovo.

Oma je moj glasnik miru,

vedno k njej stisnem se lahko,

ker vem, da ona vedno z mano bo.

A ko gre, ji rečem, bodi tu.

Nina Kumar, 8. b

A nič ni boljše

od ljubezni mamine.

Ko pa ona gre,

imej v glavi to:

»Rada te imam zelo.«

O LJUBEZNI ...

*Ljubezen je kot bolezen,
vsakemu se zgodi.*

*Zna boleti,
tudi če se lepo ti zdi.*

*Ni tako lepo,
kot ptice pravijo.
Je temno in hudo
in znebiti se je ni lahko.*

*A sonce posijalo bo,
čeprav zdi se ti hudo.
Lahko je lepo,
če si je usojeno.*

Lia Rexhepi, 8. b

*Ljubezen je kot skrivnost,
nežna in tiha ter polna navdiha.
Je kot jutranje sonce, ki vzide
nevede za vse in nato nikoli ne mine.*

*Ljubezen se rodi na prvi pogled.
Se razcveti kot roža
in te na skrivaj po licih poboža,
da nanje privabi nežen rožnat sijaj.*

*Ljubezen je kot pesem morja,
je kot iskerica v očeh obzorja.
Je to šepet gozdov,
ki se prebujajo v pomladne dni
in vse to ljubezen kvišku drži?*

Nika Obal, 8. b

MOJ DAN

Mama je doma sama,
ker je bolana
in zaspala.

Jaz grem v gozd,
prečkam tudi most
in na tleh najdem kost.

Tam je lisica, ki je tatica.
Misli, da je gospodarica.
Ime ji je Mica.

Jure Rosenstein, 4. b

IGRANJE Z BESEDAMI

Če je v okostju kos
in v Mariboru bor,
se v nosorogu skriva nos,
pazi, padel bo ukor.

Če je v kitari kita,
se v oma skriva v omari.
To ni jabolčna pita,
lahko so trije pari.

Če je v steklenici enica
in v kozarcu koza,
potem to ni pica,
ampak je kraljica.

Urška Veberič, 4. b

MOJA SESTRICA NIKA

Nika, Pika, rada se
smeji,
ko sestrici teži.
Teži?
Ja, zaradi sladoleda.

Nika slika,
ima veliko piko na
obrazu.

Ko Nika lika,
ima polno nereda.
Mama ji govori,
da ne stoka, da se ne
zjoka.

Tjaša Vrčkovnik, 4. b

Izabela Gorišek, 1. b

Anja Zoja Janžovnik, 2 a

BOŽIČEK PRIHAJA

Božiček že prihaja,
jelenček mu nagaja.
Mleko moraš spiti,
drugač' te bo po riti.

Ura osem je,
on pa leta še.
Otroci spodaj so,
darila čakajo.

Božična ta radost,
vodi nas v gozd.
Palčki sodelujejo,
ker mu radi ustrežejo.

Božič je, žal, mimo,
a pride spet naslednjo
zimo. ●

Gabrijel Hertarić, 6. b

Rules – to break or not to break?

1

Rules - something this world of ours really needs, or even needs more of and more people to follow them. If everybody followed rules the Earth would be in harmony without robberies, crime, accidents, death.

Many teenagers break rules because they are growing up and they are in puberty and they often don't know what is right and what is wrong. They often break rules that don't allow them to do something; like drinking, smoking, being at parties all night long. However, they mostly break school rules; like doing homework, talking in class, not listening to teachers and many more.

I follow rules every day. I do my homework most of times. I study when my parents tell me to or when it's necessary. I don't drink alcohol, I don't smoke and I respect personal space. But I have to admit that I sometimes I don't follow some school rules and rules at home. At school there aren't really any consequences, but at home parents take my phone or they don't allow me to use my computer or go to my friends.

If my life was without rules it probably wouldn't be that great because we need them if we want to do something right. I would like life without rules for some time, but then I would probably be in bed a lot and I wouldn't do anything else.

Marko Kolar, 9. B

Mark Pratljačić, 1. a

2

Rules are important, but sometimes they are just there and nobody thinks about them and their meaning.

Teens break rules very often. One of the most popular broken rules is when your parents say, "Be home at 10 o'clock." Teens are always late and they make all sorts of excuses like, "It was so much fun and I didn't realize it was so late" or "Oh, I didn't have my watch."

Next rule that teens usually break is the use of their mobile phones. Teens use their phones all the time because phones make things easier and funnier.

I often follow rules because I know that if I don't follow them my mother will take my phone. The most important rule for my mother is to be at home when she says that I should be. I usually follow this rule. The rule that I always break is that I chat in class when the teacher talks and explains. I can't stop doing this because if I can't talk, life is boring.

I can't imagine life without rules because it would be chaotic. We would all do things that we like and no one could stop us. It would be hard to live without rules and the world would be crazy.

If there weren't any rules, I would be on couch all day long and I would use my phone all the time and of course I would talk during the lessons at school. It would be funny, but at the same time bad for me, because I wouldn't know how to make things right and I would hurt others.

Neža Centih, 9. a

3

Teenagers are usually known as rule breakers. I think that the most often broken rules are definitely sneaking out and using mobile devices.

I think sometimes rules are broken because of need for more freedom. However, I also think that the rules are important. Imagine the world without the rules. There would be a chaos.

I follow the rules, but I sometimes break them. I usually follow my parents' rules. There are: no mobile devices in your room until you don't finish studying and I mustn't be rude. I have already broken the first rule and then my parents took away my phone.

If there weren't any rules, I don't think that our lives would be very good and organised. I think that life with rules is much better.

Nika Kačičnik, 9. a

4

Rules are made because they organise our lives. However, we sometimes in our life come to the point when we have to decide if we want to follow the rules or not.

Teenagers usually break the rules, but this happens because they have problems. You feel like a grown up, but there is always someone who tells you what to do. Someone else makes rules about your life, which is sometimes OK, but if there are too many rules you are not able to breathe. When it comes to that point teenagers usually break the rules.

If teenagers break the rules, they usually mustn't go out with their friends. I think it would be better if they talked to their parents and explained their reasons for breaking the rules.

There are not just rules that we need to follow at home, there are even laws and I follow them regularly. Of course, there are school rules and I follow them unless there is something more important than the rules.

World without rules would be a mess because everybody would do whatever he or she would want. People would say anything that they wanted and the world would be unkind, mean and rude. Rules are important for our lives and we couldn't live without them.

Manca Poberžnik, 9. b

5

Every time I'm tasked with explaining why rules exist I think of a video in which an older sister tells her brother that sharing is caring. He smiles and answers, "But I don't care!" Same can be said for us teens. We simply don't care.

As much as parents and schools think that rules are the only way to control their students/children- they are actually wrong. Because any rule you

throw at them; they could just reply with, “Meh. Rules are to be broken anyway.”

My mom often tells me that if we want to have fun, she needs to trust me and I need to earn her trust. But honestly the only rule I really follow is to come home by 11pm. The thing is, she can tell me not to smoke or drink alcohol. But as long as she isn't at the party; I'm the one summing the show.

Most of us teens break the strictest rules such as alcohol consumption, bedtime, use of drugs (honestly, in my opinion the most important one) and being polite (in general like saying, “Hi!”). The reason for us breaking these rules is that we get a feeling of satisfaction or an adrenaline rush after trying or doing something forbidden.

And one last thing before I go. Dear adults! You can't change us. No one can. So that means that a world without rules is something impossible. Even in anarchy and in war there are rules and a functioning society as well.

Oskar Hudolin, 9. a

6

Teenagers break a lot of rules. Most often ones that are set by their parents or teachers. For example, if you tell teenagers to stay at home and study, they will probably sneak out and go somewhere with their friends. Do you want to know why? We don't like being told what to do. We think we are old and mature enough to make decisions about our own lives. A while ago my dad was joking around saying that if he were to tell me to do the dishes that I wouldn't do them. However, if he were to ask me politely, I would volunteer.

I myself have a few rules that I follow. I mustn't watch too much TV. I have to study at least for two hours a day. I mustn't be home late and I have to tell my mom where I am going before I go anywhere. I follow these rules most of the time, but sometimes I get lazy or moody and I decide not follow them.

I remember breaking all of these rules at least once. The consequences were disappointing my mom or being yelled at.

Although I have broken these rules I can't imagine my life without them. Whether that are rules that we follow in society or rules set by my parents. I think rules are an important part of life. We as a society couldn't function without them. Even though doing whatever I wanted, would be nice, it wouldn't work well in the long term.

Sara Germ, 9. b

7

I think rules are there for a reason. They set peace and they put everything in the right place. If there were not any rules, the whole world would be in war or we would destroy it.

However, I still think that some rules are a little too strict. Like for example; if you cross a road at the red light, you have to pay a large amount of money even if there aren't any cars. Many people break that rule, but luckily just a few end up paying for it.

In my opinion teenagers are most likely to break rules because they are in rebellious stage. They want to break the rules just for fun or because they want to fit in. That might be the reason why there is so much underage drinking and smoking.

I think that parents are responsible for that; they are either too strict and they say, "No" to everything, that is why their children are rebellious; or they are even worse and they support their children. I can't imagine that my mom and dad supported me in doing things that aren't good for me.

I have broken some rules in my life. However, none of them were very important so there weren't any bad consequences. I like to follow rules that make our world a better place.

Živa Matjaž, 9. a

8

Teenagers often break rules because that gives them some sort of power and confidence. They usually break the rules that are very well known. Like for an example smoking before the age of eighteen. We can learn that from studies about teen smoking addiction. They also start to break rules at school and they stop respecting

older people, you can see these just if you listen to their conversations with parents or teachers.

I'm also a teenager, but I think I still stick to the rules. My parents have just two strict rules. First one is that I have to be in bed at nine pm and the second one is that I can't have my phone in my room at night. In my teenage years the only important rule that I didn't follow was the rule about coming home at the right time. For the punishment was that I didn't have my phone and I wasn't allowed to go out for a walk.

I can't really imagine life without rules. I think it would be fun for a week but then I would be tired and everything would be a mess. I would probably eat whatever I wanted and I would stay up very late. I would use my phone way too much and off course I wouldn't study.

In my opinion, rules are meant to be broken, but there are here for a reason.

Vida Ramšak, 9. a

Miha Jug, I. a

Logična ugananka

Miha in Jure se igrata igro z žetoni. Miha ima 2 rdeča, 2 zelena in en moder žeton, postavi jih v vrsto v nekem zaporedju. Juretova naloga je, da ugame ta vrstni red, pri tem ima na voljo dva poskusa. Spodaj sta narisana Juretova poskusa (v vsaki vrstici eden). Poleg vsakega poskusa je Miha napisal število žetonov, ki so na pravih mestih.

Ali Jure lahko ugotovi pravi vrstni red žetonov? Pobarvaj žeton na vsakem mestu. Če nimaš barvic, označi barve s črkami M (modra), Z (zelena), R (rdeča).

Jakob Puncer, 1. a

rešitev logične uganke

Prispevke učencev za tokratno številko *e-OBČASNIKA* so prispevali naslednji učitelji mentorji po abecednem redu:

Katarina Čokl, Boštjan Ketiš, Tanja Kolšek, Metka Krevzel, Tina Lončarič, Sandra Omladič, Magda Omladič Novinšek, Blanka Slemenšek, Andreja Škruba, Anja Zajamšek, Jerneja Žagar in Blažka Žibret.

Najlepša hvala.

Urednica

Lea Stiplovšek

Tilen Praznik, 1. b